

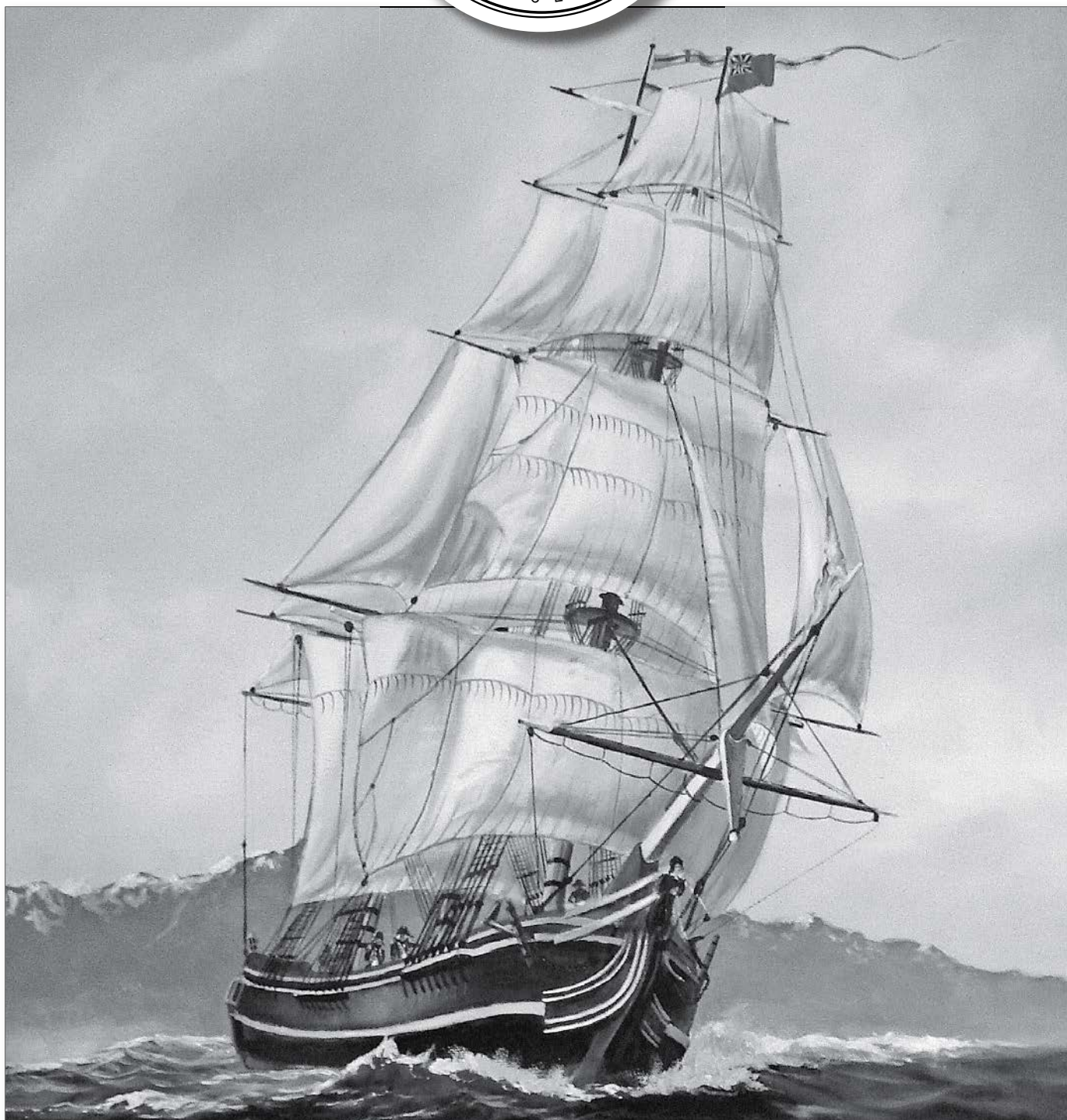
KLUBB

December 2012

NYTT

Nummer 133

Sidorna 4-9

**Julhälsning
från andra sidan
Atlanten**

Sidorna 13-15

**Filmskeppet
BOUNTY**

Sidorna 16-21

**Minnen från en
sommar som
kom av sig**

I detta nummer:

Innehåll:

- 3 Peter Fasth har ordet:
JSS, ett öppet ledarskap**
**4–9 Julhälsning från andra
sidan Atlanten och ett
bidrag till långdansen**

**11 Vem tar vad
i Vättern**

13–15 BOUNTY

**16–21 Minnen från sommaren
som inte blev av**

Två av våra
förtroendevalda vill byta uppdrag inom styrelsen.
Därför söker vi:

En ordförande och en kassör

Vill du vara med
i en dynamisk styrelse som arbetar för det öppna ledarskapet
ska du höra av dig till vår nuvarande
ordförande Peter Fasth.

Vi erbjuder:

- Glädje och sammanhållning i styrelsen
- Prestigelös grupp som gillar förändring
- Vara med och bygga JSS in i Vision 2015

Styrelsen

JSS KLUBBNYTT

December 2012 - Nr 133

Utgiven av:

Jönköpings Segelsällskap
Box 142
561 22 HUSKVARNA

Upplaga: 600 exemplar

Samman kallande:

Jan Eliasson

Redaktionen:

Joakim Hermansson, Steen Aaröe,
Jan Eliasson, Lennart Broman,
Andreas Karlsson, Anders Bronsek,
Joakim Klevholmen samt
Ingmar Svensson

Layout:

Steen Aaröe

Tryck:

Arktryckaren

Distribution:

Bo Bjenning

JSS på webben:

Joakim Hermansson

Adress:

www.jssklubb.se

E-post JSS:

info@jssklubb.se
kansliet@jssklubb.se
redaktionen@jssklubb.se
webbkod: rosendala

Ett stort tack

till annonsörer, medlemmar och JSS sektionssledare för artiklar som inkommit i god tid och som gjort denna tidning möjlig att producera.

LEDAREN - DECEMBER 2012

JSS, ett öppet ledarskap

Du håller just nu i ett klubbnytt från JSS som traditionsenligt kommer till din brevlåda tack vara en väl fungerade redaktion och som jobbat med att ta fram detta exemplar.

Tack för att denna njutbara läsning finns.

Under snart två år som ordförande har jag gjort några iakttagelser som man gärna delar med mig. I början kom det många frågor som inte ska hamna på var en styresles bord. Mailboxen gick varm under många och sena timmar. Under detta år har dessa frågor minskat betydligt. Vad har hänt, har man tappat greppet och ingen vill tala med en, eller har vårt öppna ledarskap börjar fungera? Styrelsen målsättning har varit att trycka ut ansvarsfrågor där de hör bäst hemma nämligen i sektionerna som tar beslut utifrån de budgetramar vi kommit fram till på årsmötet. Jag tycker vi är på rätt väg och vi ska fortsätta att platta till organisationen för att involvera fler människor i beslutsprocessen.

En annan iakttagelse är alla entusiastiska idéer som kommer. I mängden vill jag nämna den senaste där en grupp medlemmar, nya som mångåriga inom JSS, vill återstarta motorbåtssektion. Jag och Joakim Bertels satt en kväll i höstas och lyssnade in oss på planer och idéer som i våra öron var ren och ljuv musik. Efter anförandet hade vi bara en enda kommentar, köör, vi supportar och stöttar. Under hösten har frågan om tillväxt berörts och om detta är ett självändamål inom JSS. Svaret är, inte ett självändamål men en

viktig del i vårt visionsarbete. När vi nu kliver in i vision 2015 kommer tillväxtfrågorna finnas med som bl. a. kommer beröra behovet av båtplatser på land och i sjön. Just nu klarar vi hålla köerna i schack genom idogt förmedlande med medlemmar men i framtiden måste det finnas mer utrymme att ta emot nyblivna båtägare till våra anläggningar. Ser man frågan lite mer ur ett samhällsperspektiv så är Jönköpingskommun ett tillväxtområde och behovet av att kunna använda Vättern för social samvaro kommer inte att minska i framtiden.

Utänför JSS borg diskuterar man fortfa-

rande frågan om Svenska Seglarförbundet (SSF) och Svensk Båttunions (SBU) samgående. Jag tycker frågan har under året blivit allt mer otydlig och fragmenterat. Så här i efterhand känner jag att vårt beslut att gå ur SSF var helt rätt. I somras pågick det en diskussion om inte klubbarna i södra Vätterbygden skulle kunna gå samman i en förening och bilda ett kappseglingssällskap. Fördelen blir att endast den aktiva kappseglar skulle bli medlemmar i SSF och kunna dra nytta av dess fördelar. Detta är fullt möjligt och vi ska fortsätta diskussionen under 2013.

Klubbens pärla, Sjöbo, har under året fått det efterlängttade servicehuset. Projektet har följt de planer som Sjöbosektionen fastställde förra året. Bra jobbat med tanke på de extra kostnader vi åkte på för sprängningen. Målet är att vi ska vara klara till Valborgsmässafton 2013 då planen genomföra invigningen under denna festlighet.

Julen står för dörren och det är dags att ägna mer tid åt nära och kära.

Tackar för ett mycket bra verksamhetsår och ha skön jul och ett gott nytt år.

Peter Fasth
Ordförande

Julhälsning från andra sidan Atlanten och ett litet bidrag till långdansen

JSS-MOTORBÅTSSEKTION

**Nu startar vi upp motorbåtssektionen och välkomnar alla motorbåtsmedlemmar!
Vår ambition är att öka gemenskapen och erfarenheten mellan motorbåtsmedlemmarna i JSS
genom aktiviteter, träffar, seminarier och utbildningar.**

Sektionsledare
Joakim Klevholmen
Telefon 073-421 78 81

Ledamot
Mats Ludevics
070-655 99 45

**Vi startar säsongen 2013
med att bjuda in alla
medlemmarna i JSS
till en informationsträff
tillsammans med en av
våra annonsörer, KS Marin.**

Se separat annons!

mail: motor@jssklubb.se

facebook:

www.facebook.com/JSSMotorbatssektion

Mel. "Nu är det jul här i vårt bus"...

*Julen är våt här i vår båt
men nu är den kommen, hopp tralalalej
Bläckfisk i ring simma omkring, simma omkring
Masten stå så rak och grann mot solen
Bia står till rors med vind i kjolen
Tralalalala lalalalala lalalalalalala*

*Ja nu är det jul och vi har rätt kul
men dansa kring masten, tralalala nej
det gör vi ej, inte vår grej, inte vår grej
Kom nu fort och ät av julematen
innan allt har kanat ner från faten
Tralalalala lalalalala lalalalalalala*

*Ost, snaps och sill bör julafton till,
skeppsklockan klämtar, dinge dinge dång
Jansson och gröt, mango så söt och kokosnöt
Skinkan äter vi direkt ur burken
köttbullarna jagar vi på durken
Trillaillala trillaillala trillaillala illa*

*Julhysteri skiter vi i
julshoppa loss är ingenting för oss
och skeppstomten här är sjösjuk och tvär, grinar och svär...
Den enda klapp vi få är en på kinden
och SOLEN, HAVET, STJÄRNORNA och VINDEN!
Tralalalala lalalalala lalalalalalala*

Nu när ni skakat loss era vinterbleka skinkor och har fått upp temperaturen i kroppen passar det kanske bra med en stunds läsning om våra förehavanden på S/Y Runaway. Vi är Birgitta och Stefan som lämnade Rosendala för snart ett och ett halvt år sedan och om nu firar en alternativ jul i Rio de la Plata, Argentina/Uruguay. Vi börjar väl där vi slutade i förra julnumret av KlubbNytt, någonstans någon gång runt Jul...

Utdrag ur vår resedagbok:

KANARIEÖARNA

Islas Canarias är det vanligaste avstampet innan man seglar över Atlanten mot Västindien eller Sydamerika. I Las Palmas finns ALLT! Här bunkrar man, fixar med båten, mekar och utbyter erfarenheter, tips och råd med varandra. Och UMGÅS! Många kära återseenden av vänner man träffat på resan och nya bekantskaper. Har man svensk hemlängtan kan man äta ärtsoppa på torsdagar på den kubanska restaurangen i norra änden av strandpromenaden. Tysk hemlängtan stillas med hjälp av Bratwurst mit Kartoffelsalat. Den

sista sprutan i trippelvaccineringen intas på vårdcentralen och man unnar sig. Vin och bakverk. Atlantic crossing kan bli en bantningskur med lite otur.

AFRIKA - SENEGAL

Pschhht! Pschhht! Ljudet av två burköl som öppnas är det enda som hörs från Runaway när vi glider in i Rio Casamance. Det är Stefan och jag som firar att vi klarat det kluriga inloppet som är en av anledningarna till att det är så få seglare i den här delen av västafrika. Förutom att de grunda vattnen är svårnavigerade (det finns inga fullständiga sjökort) verkar det oroliga politiska läget i södra Senegal avskräckande på besökare.

Detta tycker vi förstås är toppen. Ingen turistindustri att tala om, autentiska miljöer och naturliga människor, gott om plats och möjligheter att utforska det här paradiset!

MARINKAPELL

VÄTTERN

0708-17 66 22

marinkapellvattern.se

JOTUN

YACHTING

**20%
RABATT**
till JSS
medlemmar!

Det bästa med NonStop är att den gör båtlivet enklare och de härliga stunderna på sjön ännu härligare. Glöm allt som heter slipning och skrapning. Skölj rent på hösten och rulla på ett nytt lager när det våras. NonStop är självpolerande och det är båtens rörelse som polerar bottenfärgen.

Välj **NonStop ECO Antifouling** – så håller du botten slät och fri från beväxtning under hela säsongen.

Välkommen in i butiken så berättar vi mer om Jotuns Yachting-sortiment!

- > SJÄLVPOLERANDE BOTTENFÄRG
- > FÖR OSTKUST OCH INSJÖAR
- > INGEN SLIPNING
- > INGEN SKRAPNING
- > FÖR ALLA BÅTAR

ÖSTERÄNGENS FÄRGCENTER
Jönköping

ÖPPETTIDER:
Måndag – fredag
8:00-18:00
Lördag 10:00-14:00

Österängsvägen 14 (vid Holmgrens Bil) · Telefon 036-71 24 40
info@osterangensfarg.se · www.osterangensfarg.com

Nytt båtkapell?

Sprayhood *Segelkapell*
Rep. förtält *Klär om dynor*

BÖRJES BÅTKAPELL
0140-168 30

Störst på nautiska utbildningar i Jönköping

Med kursledare som har lång och gedigen erfarenhet inom sjöliv kan vi erbjuda Dig kurser av högsta kvalitet!

Vi har kurserna för att rusta Dig för båtlivets prövningar, allt för att Du ska kunna njuta livet på sjön maximalt!

Oavsett om du är nybörjare eller rutinerad skeppare, intresserad av långsegling eller vill lära Dig använda VHF har vi en kurs för Dig.

Info: 036-777 02 32

Skärgårdsskeppare/ förarbevis	Kustskeppare + VHF
Skärgårdsskeppare	Utsjöskeppare
Kustskeppare	

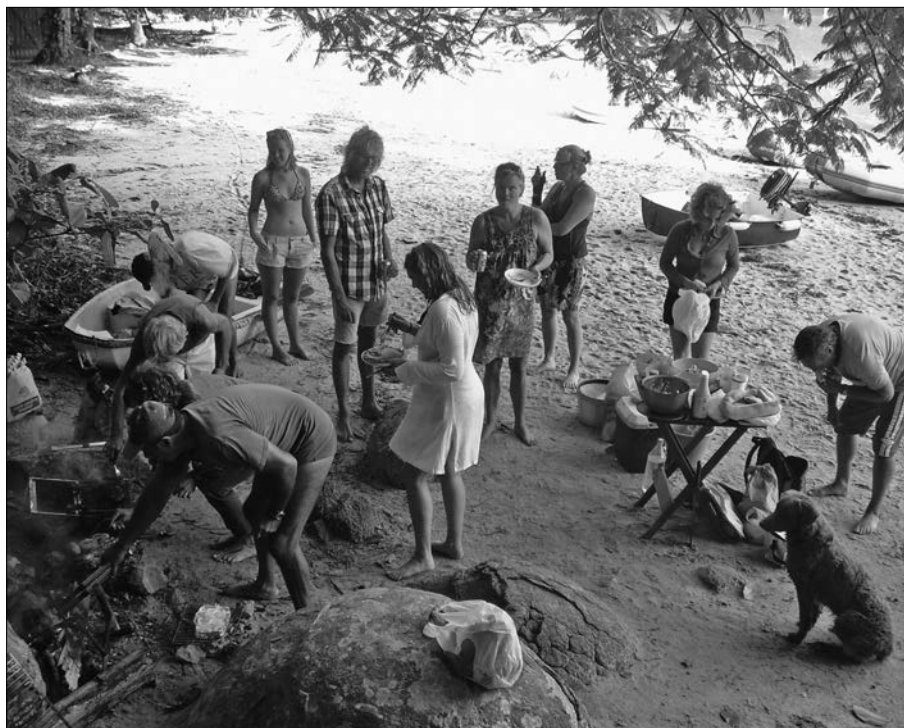
För JSS-medlemmar gäller rabatt på kurser i navigation

Julafton tillbringade vi i Dakar, som var första anhalten i Senegal. Här fixade vi turistvisum och använde tiden till att vänja oss vid den annorlunda miljön samt samla och kopiera "tracks" som skulle underlätta navigeringen i de västafrikanska farvatten. Dakar blev en smärre kulturchock efter Kanarieöarna. Dessutom dammig, skitigt, stinkande och superhärligt!

I Sine Saloum ankrade vi vid en vit, lång strand utanför en camp (litet hotell à la africa) och den lokala "pirogue-hållplatsen".

På nyårsafton korkade vi upp en flaska champagne till nyårsmiddagen (potatisgratäng med picnicbog) och strax innan tolvslaget jollade vi in till campen och drack varsin öl i baren, där snart tolvslaget flög till väders i ett tjustigt fyrverkeri.

Senegal och främst Casamance är nog höjdpunkten hittills på vår resa. Visserligen är naturen annorlunda och fin och djuren (främst fåglarna) otroligt vackra och exotiska men det är ändå människorna som "gör" Senegal! Ingenstans har vi fått ett så fantastiskt mottagande som här. Senegaleserna är helt otroligt varma, vänliga, rättframma, intresserade och generösa.

Ljuden och dofterna är omvälvande. Fåglar som sjunger och låter, sjakaler som ylar på kvällarna, människor som sjunger rytmiskt när de arbetar, kacklande höns och bökande vildsvin (bush pigs). Och i bakgrunden ett ständigt återkommande djembetrummande...

Fåglarna, båtarna och kläderna skimrar i regnbågens alla färger och solen och månen är gulare här pga den fina ökensanden som täcker himlen.

I Ouniomouneye, i en flodkrök ligger ett litet samhälle som heter Niomoun, (new moon). En av byns äldsta har precis dött och vi kommer mitt i en pågående ceremoni för den döda kvinnan. Hyllningen varar i flera dagar och vi får vara med. Av respekt för de anhöriga avhåller jag mig från att delta i dansen, trots att rytmen från djembetrummorna, musiken och sången gör det svårt att sitta still.

Hit kan man bara ta sig med båt och byborna tar emot med stora famnen. Trots att vi inte kan växla många ord med varandra, känns det som om vi genast är bästa vänner.

Stora odlingar omger byn och vi förstår att det är invånarnas huvudsakliga levebröd. Vi tycker att det ser ut som ris men när vi frågar några flickor svarar de "selleri!" Vi tycker det låter lite märkligt men lite senare får det sin förklaring. En kvinna i byn kan lite engelska och hon börjar gapskratta när vi frågar. Det ÄR ris förstås! "C'est le ris" på franska... När vi går därifrån hör vi hur hon berättar för de andra om missförståndet och deras skrattsalvor följer oss på vägen.

Efter en månad i detta fantastiska land är det dags för nästa etapp; Sydamerika. Men först ska Atlanten korsas. Vi ställer in kursen på Salvador...

THE ATLANTIC CROSSING

Lite stolt är jag allt. 19 dygn på öppet hav. Inga båtar, inget land, bara hav, hav och en himmel som sällan bjöd på några överraskningar.

Jag klarade det! Inga nervsammanbrott, inga panikattacker, inga tendenser till klaustrofobi. Inget myteri. Endast ett par obetydliga blåmärken den här gången. Jag har inte orsakat några katastrofer som

tappat utrustning överbord, navigerat fel under mina pass, skickat bommen i huvudet på Stefan eller orsakat brand när jag lagat mat. Det här med att korsa Atlanten i en liten segelbåt är något jag verkligen rekommenderar! Ingen jet-lag, inget fusk och när man äntligen kommer fram till paradiset har man sannerligen förtjänat det!! Man är mörbultad och sliten efter att ha varit igång 24 timmar om dygnet i nästan tre veckor. Vi sover aldrig mer än tre timmar i sträck och delar förstås lika på vakterna.

Överresan är ett enda långt, oavbrutet styrketräningspass. Kroppen kompenserar båtens rörelser även när man sover. Trots att sjökojen är smal och har höga kanter rullar man i sidled. Och övrig vaken tid måste man hålla i sig hela tiden. Man har alltid bara en hand att använda när man lagar mat, klär på sig, går på toa osv. Den andra håller krampaktigt i ett grabbräcke. Det är bara att bita ihop. Det hjälper att vara utrustad med starkt psyke, oändligt tålamod, sinne för balans och proportioner.

Vi börjar bli ganska sugna på lite omväxling till den ensidiga kosten bestående av pasta med corned beef och äntligen blir förutsättningarna för fiske lite bättre så vi satsar allt på ett drag och lockar listigt med smaskig gummibläckfisk. Det får vi

äta upp. En gigantisk guldmakrill, som med ålderns rätt borde veta bättre, svalde betet och bjöd oss på en underhållande och utdragen kamp när vi skulle dra in den till båten. Vi gjorde 4-5 knop och hade inte tid att reva... Till slut lyckades vi få besten ombord och middagen var räddad. Men efter fyra dagar med trög guldmakrill på tallriken hade jag fått nog. Jag vägrade fiska mer.

När vi slutligen siktar land är det mer ett konstaterande än den där jublande euforiska känslan jag förväntade mig. Några trevande sambatakter i sittbrunnen bara. Vi är ju i Brasilien för tusan.

Samban sitter inte riktigt där den ska, men som tur är kommer vi lagom till en av världens största karnevaler - i Salvador - och efter några dagar och många liter cerveja börjar den flytta ner från huvudet till rumpan. (Samban alltså.) Jag tycker själv det går riktigt bra för mig, men den största överraskningen står Stefan för när han plötsligt bjuder upp och vi dansar kullerstenssamba som om vi aldrig gjort annat:) Senare pustar vi ut i den lilla idyllen Itaparica. Sitter i skuggan och tar det lugnt, frossar i mango, badar och umgås på engelska, tyska, spanska, portugisiska, danska och svenska med vänner från jordens alla hörn.

BRASILLEN

- Well, you see... jag är uppvuxen i Sverige. Där är vi småkrypshysteriska. Om vi hittar en hel koloni med baggar och lika många larver i matpaketet där, hamnar vi på första sidan i lokaltidningen. Tillbaka till affären, retur, sedan ersättning och kompensation. Och så ringer vi Anticimex som kommer som ett skott och tar kål på eventuella rymlingar. Med miljömärkt insektsgift.

Juan skrattar gott när jag försöker förklara varför jag ägnar timmar åt att rensa havregrynen innan vi kokar dem. Det kryllar av små vita larver och "bugs" i paketet.

Min ynkliga bekännelse utlöser en kaskad av välvilliga utrotningsråd från våra granar. Dränkning, kvävning, spritförgiftning.

Att försöka byta och göra mig till åtlöje i

supermercadon är inte att tänka på. Och vad skulle jag byta till? Det kryper och kryllar överallt i påsar och på hyllor.

Nä, affärerna här i Itaparica är inga aptitretare. (Bortsett från charkdisken.)

Brasilien är galet. Fullständigt. Vilka kontraster! De sociala klyftorna är enorma. Den snabba ekonomiska tillväxten till trots - landet brottas med stora problem. Kriminalitet, korruption, fattigdom, droger... Och samtidigt - de rikas paradis; lyxiga, påkostade villor, båtar, bilar, tjänstefolk. Sommarvillorna på gräddhyllan i Guarapari är det "värsta" jag sett. Vi ankrade mitt i utsikten från överklassens matsalsfönster och blev förvånade över den frikostighet vi utsattes för. Vi fick fri lejd genom det hårdbevakade området, låna dusch och fylla vattentankarna i någons trädgård.

Några veckor tidigare skymde vi utsikten för gatubarnen i Salvador som hade sina "hem" bland skräpet och avfallet i hamnen...

Ingenstans har vi varit så försiktiga som här i Brasilien. Galler och larm på i båten, inga värdesaker, väskor, kameror med oss "ut". Vi undviker ställen där rån och överfall förekommer. Stefan har varit här tidigare och vet... Några vänner till oss var inte lika välinformerade. De blev utsatta för väpnat rån när de seglat iväg en sväng och ankrat några nätter just på ett sådant utsatt område några mil söder om Itaparica. Tre

män i en kanot dök upp i mörkret när de satt och åt middag i sittbrunnen. Plötsligt drog de fram vapen och tog sig ombord. Med en pistolmyning riktad mot pannan fick våra vänner lämna ifrån sig allt av värde. De hade tur som inte blev mishandlade eller dödade, vilket förekommer då och då. Men händelsen har förstärkt djupa spår och de kommer kanske aldrig att känna sig trygga igen.

Men Brasilien har ju den där andra sidan - en sanslöst glädjefnattig, mangodoftande, varm, sensuell, sambadansande, vänlig, flirtig sida som jag faller pladask för.

Karnevalen i Salvador blev det perfekta introet, en formidabel inledning på en låång vistelse i landet med världens minsta bad-dräkter.

Pippi över bord!

På väg till Brigitte Bardots Buzios fick Runaway ny besättning och Kapten hjältestatus. Tidigt på morgonen, mitt i soluppgången kände jag mig plötsligt iakttagen. På mantåget satt en liten, blöt och utmattad fågel. Efter en stund repade den sig, gjorde sig hemmastadd på båten, somnade och när den vaknade hade den fått ett namn, vatten, nyfångade flugor och brödsmlur. Men en hastig rörelse skrämde lille Claudio, som föll överbord. Vi gjorde 4 knop. Förtvirlade såg vi honom försvinna i vågorna, vilt flaxande för att försöka simma ifatt båten. Det tog några sekunder för

kapten att bestämma sig. Jag tog sikte på fågeln, Stefan lade om rodret och vände båten. Claudio, som redan gett upp hoppet, fick nya krafter och började flaxa/simma mot oss igen. Jag styrde och Stefan siktade med hinken. Otroligt nog lyckades vi fiska upp vår lille skyddsling, blöt och kall, huttrande och skakande.

Den här gången höll han sig innanför relingen resten av dagen och när vi ankrade på kvällen var han helt återställd. Vi hann inte ens säga adjö. Plötsligt fick vår vän luft under vingarna och försvann in mot de gröna kullarna i Buzios.

Rio de Janeiro - Ilha Grande

Oj oj oj... Inseglingen till Rio är spektakulär! Med Pau de Azucar och Corcovado (Kristusstatyn) som landmärken kan man inte missa staden som måste vara världens vackrast belägna!! Och vilken ankarplats vi har! Precis nedanför sockertoppen i fina stadsdelen Urca, med beachen några årtag

bort och alla sevärdheter inom räckhåll. Vi vandrar genom regnskogen med apor och enorma blå fjärilar uppför Morro de Urca. Utsikten över Rio är spektakulär! Copacabana är... en fin strand. En gång världens mest världsberömda. Numera något bedagad. Och senoritorna har vuxit ur sina bikinis för länge sedan. Dessutom har de satt på dem bakåfram.

Nio dagar i Rio får räcka. Vi lämnar staden och jag gör ett strandhugg vid Oscar Niemeyers spaceship; Museu de arte contemporanea i Niteroi. Ser två jättefina utställningar... men den stora behållningen är byggnaden. Och känslan. Se utsikten från museet, Runaway för ankar nedanför, Rio med sockertopp och Jesus med utbredda armar över alltihop... suck. Hjärtknipande.

På Ilha Grande (Brasiliens Filet Mignon) stannar vi ett bra tag. Här är vackert, vackert. Regnskog med vrålapor och djungelljud, berg att bestiga (t.ex. Pico

de Papagaio, 990 möh). Här finns enligt många det bästa Brasilien kan erbjuda i naturupplevelser.

Livet är skönt. Att segla omkring, kors och tvärs på haven, se Europa, Afrika, Amerika från en segelbåt är vanebildande. Och helt otroligt fantastiskt. I somras korsade jag Atlanten igen för att träffa familj och vänner. Med flyg tar det bara några timmar. DET är OCKSÅ fantastiskt!!

Och vår resa fortsätter. Våra tillåtna sex månader i Brasilien är förbrukade. I Argentina och Uruguay finns tango, vin, värme, floder att utforska och kärt julbesök. Och ett språk som är begripligt för en som kan ta sig fram på stapplande spanska. Men efter ett halvår är vi välkomna tillbaka till de bruna börnornas land så då kanske vi styr kosan och Runaway norrut igen.

Feliz Navidad,

önskar *Bia* (som skriver) och *Stefan*

Kinnevikens Segelmakeri
Tfn 0510 678 25
www.segelmakare.com

Segelpriser på hemsidan

**Renovering av båtmotorer
Topplocksrenovering
provtryckning
planslipning
Spridarrenovering m.m.
Vi säljer reservdelar till**

VOLVO och YANMAR
PENTA marine

036-163700
www.jkpg-motor.se

Patrik's MOTORSERVICE

- MOTORSÅGAR
- TRÄDGÅRDSMASKINER
- MOPEDER/MC
- BÅTMOTORER etc

036-12 44 36

Skruvgatan 2 · 553 02 JÖNKÖPING

För när storfiskarn talar om.....

Studien visar att Vätterns troling- och utterfiskare 2010 fångade cirka 60 ton fisk. 32 ton av fångsterna bestod av röding och 13 ton av öring.

Det betyder att fritidsfisket och framför allt det allt populärare trolingfisket stod för 90 procent av årsuttaget av röding och 85 procent av den totala årsfångsten av öring. Det traditionella utterfisket liksom långrev, nätfisket och landfisket efter lax har minskat den senaste tioårsperioden.

Studien bygger både på fältundersökningar och på en enkätundersökning om fångsterna 2010 som Länsstyrelserna runt Vättern, Vätternvårdsförbundet och SLU:s sötvattenlaboratorium skickade ut till drygt 3 000 fritidsfiskare.

Omkring hälften av de tillfrågade svarade på enkäten och eftersom liknande enkätundersökningar gjordes från 2000 och 2003 går det att följa utvecklingen.

Förutom de troling- och utterfångade fiskar som hamnade i grytan släpptes omkring 30 000 rödingar, 6 000 öringar, 5 500 laxar och 1000 gäddor tillbaka i sjön eftersom de inte höll minimimåtten.

Glädjande nog verkar de allra flesta returnerade fiskar klara sej och kan växa till innan de hamnar på kroken igen. Preliminära siffror från en annan studie som släpps senare i vinter visar att nio av tio återutsatta rödingar klarar frisläppandet. De rödingar som har stora krokska-

Det är fritidsfiskarna som tar de största och de flesta fiskarna i Vättern medan yrkesfiskarna mest ägnar sig åt att fånga sjöns kräftor.

Det är inte fiskarskrävel. Det är kalla fakta ur den studie om fritidsfisket i Vättern som nyligen publicerats.

dor, fångas på stort djup och/eller landas snabbt stryker däremot ofta med.

Mellanrubrik: Upp för röding och öring – ned för laxen.

Trots att fångsterna av röding och öring har ökat visar provfiskeresultat sen 2005 att bestånden ökar i sjön.

Fiskeförbundet på rödingens uppväxtområden och de nya minimimåtten tycks alltså ha gett resultat liksom fiskfrämjande åtgärder i öringbäckarna.

Som väntat har fångsterna av lax minskat i Vättern eftersom utplanteringen av laxungar idag bara är hälften av tidigare utsättningar. Nu sätts 20 000 laxungar ut per år mot tidigare 40 000 ungar per år.

För att ytterligare hjälpa röding och öring på traven finns det planer på att åter sänka minimimåttet för lax till 50 centimeter. Stora laxar äter nämligen mer än små och genom att tillåta tidigare fångst av de utplanterade laxarna skulle sjöns övriga rovfiskar få tillgång till mer föda.

Ett sådant beslut kan eventuellt komma redan i början av nästa år. Även fångsterna av harr har minskat som en följd av att sjöns harrbestånd har gått ner under flera år. Några exakta svar på varför Vätterns harrstam backar finns för närvarande inte.

Under en lång följd av år har fångsterna av signalkräfta ökat i Vättern. Även om det är en myt att kräftor går baklänges tyder det mesta på att bestånden nu minskar.

Också det kalla vädret 2010 gjorde sitt till att fångsterna sjönk.

Men trots Vätterkräftornas kräftgång tog fritidsfiskare upp omkring 26 ton kräftor ur sjön. Sjöns få yrkesfiskare fångade omkring 95 ton kräftor.

Lennart Broman

ÖPPET: Måndag-Fredag 8-18 · Lördag 9-13

Klostergatan 13 · Jönköping · Tel. 036-17 39 60

auto:ident

Fordonsdekor

Jönköping 036-18 80 90

www.autoident.se

- Helfoliering
- Bildekor
- Fönsterdekor
- Skyltar

Vi använder material av högsta kvalitet från 3M.

Vi erbjuder även 3M's båtvårdssortiment.

*Din leverantör av brand och säkerhetsprodukter.
När Du ställer krav på kvalité och miljö.*

*Impregneringsspecialisten mot brand
Larmsystem, Sprinkler, Stegar, Flamskyddsmedel,
Första hjälpen utrustning, dockumentskåp,
Brandsläckare av alla typer.*

Medlemsrabatt på samtliga produkter

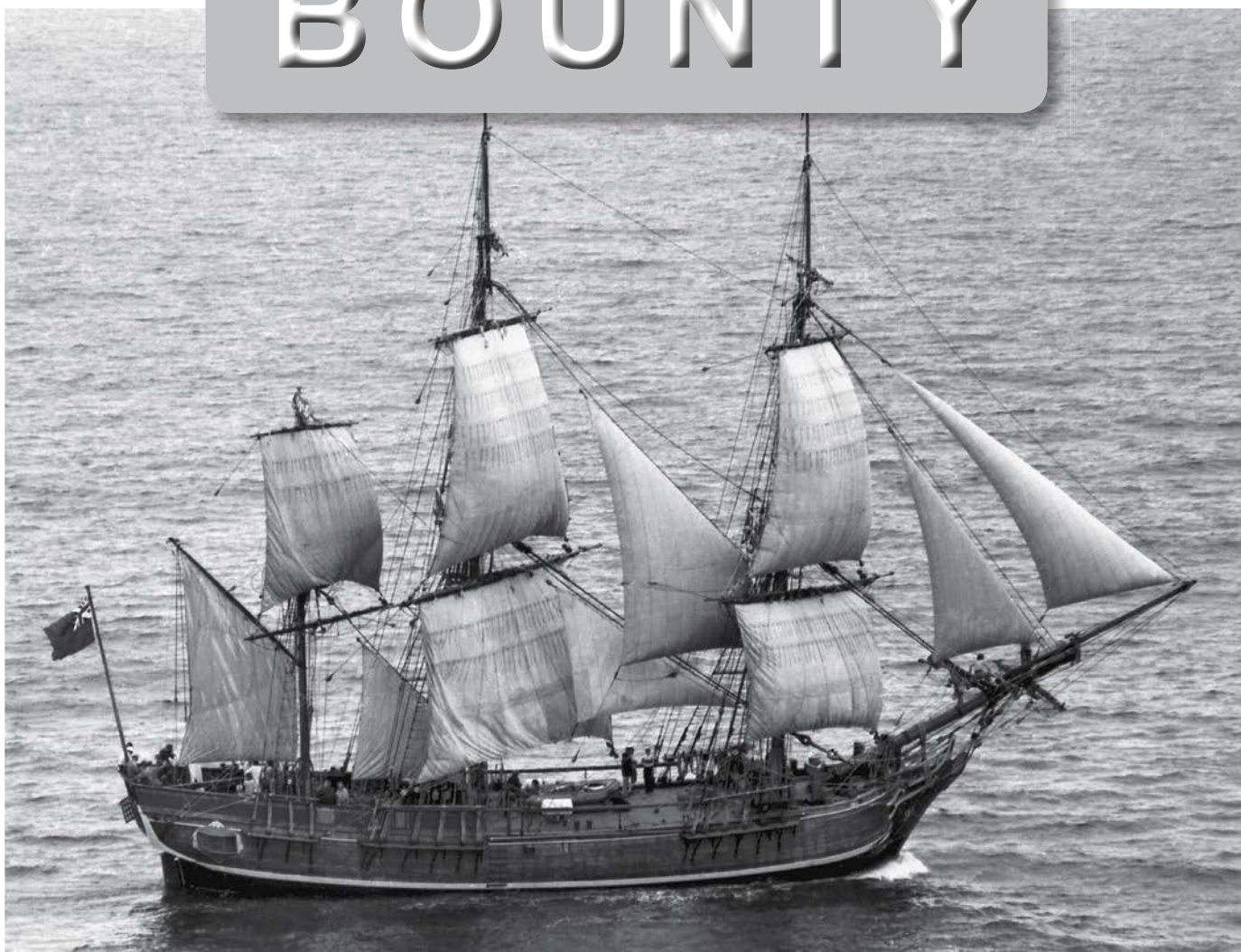
SVENSKA BRANDIA AB

Tel: 036-145500 Fax: 036-145600

www.brandia.se

BOUNTY

Kapten Robin Walbridge med en av de första besättningarna efter totalrenoveringen 2005-2007. Han satsade sitt livsverk på ungdomar och segling. Hans död innebär att världen förlorat en entusiast och en de främsta kännarna av skepp från segelepokens gyllene dagar.

Roderhjulet var en av de ovärderliga filmreliker som gick förlorade vid Bountys förlisning. Det hade använts på ett tidigare filmskepp och bl a "rattats" av Errol Flynn, samt på plats av Clark Gable, Marlon Brando och Mel Gibson.

Stockholmsbesöket 2011 blev min sista chans att se och uppleva HMS Bounty som en gång i min barndom väckte mitt intresse för sjöliv och segling.

Originalskeppet tillhörde Br. Royal Navy. Det var ett fraktskepp, men det var ändå lätt bestyckat.

Den återskapade Bounty går av stapelbädden 1960 hos Smith & Rhuland Ltd, Nova Scotia, Kanada. MGM hade beställt skeppet inför storfilmen Myteriet på Bounty som 1962 gick upp på biodukarna.

Hon var byggd helt efter originalritningarna som under 200 år bevarats i det brittiska amiralitetets arkiv (!)

HMS Bounty in memoriam

I oktober i år förläste en av världens mest namnkunniga fullriggare. Hon var en replika av den brittiska flottans HMS Bounty, och hon mötte sitt slutliga öde i stormen Sandy utanför North Carolinas kust. Där vilar hon nu på havets botten. Skeppet

byggdes inför inspelningarna av filmen "Myteriet på Bounty", och har sedan dess använts i flera dokumentärer och spelfilmer. En av de mera sentida var "Pirates of the Caribbean". Hon har även använts för uppvisning, utbildning och nöjessegling genom åren. Ungdomliga entusiaster bildade besättning och förde henne till hamnar jorden runt. Så sent som förra sommaren gästade hon Stockholms hamn, och skulle ha återkommit hit 2014 om inte ovädret ändat planerna.

En förening ägde och drev skeppet. Bounty hade några inplanerade hamnar kvar att besöka före vinterförvaringen. Hon avgick senast från Connecticut med destination Florida. Enligt uppgifter ska hennes kapten Robin Walbridge ha tänkt sig att navigera fartyget runt orkanen och rida ut stormen till havs. Det blev till ett ödesdigert beslut då orkanen oförmodat ändrade karaktär

och läge. I två dagar kämpade besättningen mot det övermäktiga ovädret. Kapten Walbridge förmodas ha följt sitt fartyg i djupet, medan ytbärgare lyckades plocka upp de övriga femton besättningsmedlemmarna ur havet. En kvinna dog dock av sina skador. Den omkomna var Claudene Christian. En ättling i sjunde led till mannen som ledde det historiska myteriet på Bounty.

(ca 7 m) lång slup ute till havs. Det hade höjts röster för att ta den avsatte kaptenens liv. Christian drev idén att låta Bligh och lojalisterna ta skeppsbåten. Myterier till sjöss var inte helt ovanliga vid denna tid. Det var en typ av strejk, som oftast ledde till att man förhandlade och kom överens. I det aktuella fallet handlade det dock inte om någon lönetvist eller något motsvarande. Bligh hade beordrat prygling till döds

av missdådare ur manskapet. Originalskeppet, där myteriet ägde rum i april 1789, mötte även detta ett omilt och förtida öde. HMS Bountys huvudmission var att samla in plantor från Polynesiens näringsrika brödfuktsträd, att odla som slavgöda vid plantagerna i Västindien. Efter fullgjord lastning skulle hon dock aldrig nå sin destination. Ute till havs avsatte delar av besättningen handgripligen kapten William Bligh. De som var kaptenen trogna fick lämna fartyget. Bounty återvände därefter till Tahiti. Fletcher Christian, Bountys sekond (andrestyrman), som hade lett myterier-

na i upproret mot den kontroversielle kapten Bligh, insåg att när underrättelser om myteriet nådde de brittiska myndigheterna brände marken under deras fötter. Flera av männen fann en naiv trygghet i paradistillvaron på söderhavsön. Christian däremot, förstod att nya expeditioner skulle komma till Tahiti, och fartygets öde skulle förr eller senare bli känt för myndigheterna.

Det har genom historien spekulerats en hel del i orsakerna till myteriet och dess märkliga efterspel. Kaptenen och hans art trogna följeslagare hade satts i en 23 fot

av missdådare ur manskapet.

Vad Fletcher Christian den där aprildagen tänkte under de förtätade ögonblicken i myteriets hetta lär vi aldrig få full klarhet i. Drevs han av idealitet? Ville han visa att han var en annorlunda människa än Bligh? Stod det mellan moderna och föråldrade människorättsideal? Eftervärlden har gjort sina tolkningar. Troligast är dock att han hoppats på en bättre uppslutning kring myteriet, som delat besättningen i två relativt jämnstora grupper. Eventuella tankar på att föra Bligh i bojor till rättegång i England

JSS-MOTORBÅTSSEKTION

bjuder in alla medlemmar i JSS till en informationsträff med motorn som huvudpunkt tillsammans med en av våra annonsörer, KS Marin & Motor.

När: Onsdag 20/2 – 2013

Tid: 18.00

Var: beror på hur många som är anmälda, vi meddelar via mail, facebook eller telefon om platsen.

Välkomna!

Anmälan senast 31/1 med namn, telefon och mail samt hur många som kommer, till: Joakim 073-4217881 eller Mats 070-6559945 eller motor@jssklubb.se

Facebook: www.facebook.com/JSSMotorbatssektion

var nu uteslutna. I sin rådvillhet kompromissade han efter bästa förmåga. Kanske ville han undvika en urladdning med alltför omfattande blodspillan. Följderna av beslutet fick han leva med resten av sitt liv.

Chanserna för kapten Blighs skara att överleva sjöresan över oceanen och träffa rätt på bebodda landområden var dock osedvanligt små. Deras öde var minst sagt omilt. De satt hopträngda i en öppen båt på öppet hav, utsatta för väder och vind, med mycket begränsade förråd av vatten, proviant och navigeringsutrustning. Hoppet att nå land eller siktas av ett annat fartyg fanns där. De förmodades dö till havs, men trots detta lyckades den hårdföre Bligh hålla nästan alla sina trogna vid liv. Efter ett antal oerhört strapatsrika veckor till havs nådde de under sommaren 1789 fram till Timor. De hade då färdats 3 618 nautiska mil (nästan 600 landmil!) från platsen för myteriet. Detta räknas som en av sjöhistoriens största bedrifter!

De brittiska myndigheterna skulle inte ge upp sökandet efter myteristerna. De skulle jaga Fletcher Christian och upprorsmännen varhelst de landsteg i den kända och bebodda världen. Myteristerna skulle bli funna, infångade och ovillkorligen bestraffade med döden för sitt uppror mot överheten. Ett skepp av den här kalibern var omöjligt att gömma för den brittiska världsmaktens ögon. Därför fattade Christian några ödesavgörande beslut, som räddade honom och hans åtta följeslagare från döden på galgbacken hemma i England. Tre av de fjorton myterister som stannade kvar på Tahiti skulle dock långt senare mista sina liv i bödlarnas rep. Andra drunknade vid ett skeppsbrott under fångtransporten till London och några blev trots allt benådade. Bounty avseglade från Tahiti. Fletcher Christian satte kurs på en ensam, isolerad och obebodd ögrupp mitt ute i Stilla Havet. Vid denna tid fanns den inte ens inprickad på kartan. Christian gick på händelsevisa loggboksanteckningar från en tidigare upptäcktsresande. Myteristerna siktade Pitcairn Island på angiven position, och fann här tillsammans med fartyget sina slutliga öden. Efter att skeppet tömts på all av intresse brändes det och sjönk i Bounty

Bay där vrakresterna än idag kan siktas på havsbotten.

Tillsammans med de arton polynesiska kvinnor och män som följt dem från Tahiti bildade myteristerna en liten bosättningskoloni. Den förblev okänd för omvärlden i nästan ytterligare ett par decennier. Då var endast en av myteristerna vid liv. Rasmotsättningar, alkoholmissbruk och andra sociala katastrofer skulle förinta alla drömmar om en paradisisk fristad. Än idag tycks ättlingarna ha svårt att finna formen för en sund samvaro. Under 2000-talets första decennium har bl a besvärande pedofilskandalerna hemsökt ön.

Julius Verne, Lord Byron och många med dem skrev berättelser grundade på Bountys ödesdigra expedition till söderhavet. 1932-34 kom en romantrilogi om myteriet. Författare var *Charles Nordhoff* och *James Norman Hall*. Böckerna *Myteri, Kamp mot sjön och Myteristernas ö* kom att ligga till grund för filminspelningar. På Norra Mo folkbibliotek fanns under 1960-talet en foliant med alla tre böckerna i ett band, och med fotoillustrationer från biodukens bilder. Denna volym lånade jag om och om igen, och den kom att påverka min unga tonårshjärna i en icke helt oansenlig utsträckning. 1969 mönstrade jag själv på ett fartyg på väg till Honolulu. Intresset för sjö-

liv har sedan följt mig genom åren.

En tid kom jag under min yrkesbana att involveras i organisationsutveckling och ledarskapsfrågor. Mer än en gång gick tankarna tillbaka till Fletcher Christian och William Bligh. Kunde de ha hanterat sina roller på ett annat sätt? Bligh förblev en oförbätterlig plågoande för sina undersåtar. År 1805 blev han utnämnd till guvernör i New South Wales i Australien. Med sin grymhet och sin okänslighet ådrog han sig där ännu ett uppror bland befolkningen. Christian lyckades aldrig styra upp de sjöbusar och polynesier han tagit befälet över. De förvildades alltmer och deras inbördes stridigheter blev till sist både hans och deras egen död på Pitcairn Island.

Livet till sjöss kräver nästan alltid något extra av oss. När elementen gör sig påminda och svängrummet inte är lika stort som på landbacken sätts våra förmågor på prov. Här kan vi inte fly utan måste hantera de konflikter som uppkommer. Våra rätta egenskaper blir accentuerade och påtagliga när vi är utlämnade till varandra och situationen kräver att vi samarbetar. I gynn-samma fall blir båten ett slags "vaskpanna" som tar fram det bästa inom oss. Rådighet, redlighet, mod, uthållighet och sist men inte minst kommunikations och samarbetsförmåga.

Minnen från sommaren som inte var.

En grådaskig kväll i februari träffades besättningarna på 6 JSS båtar och bestämde att ha gemensam grillkväll den 9 juli kl 17,00 i Vitte på Hiddensee Tyskland.
Fritt val att komma från öst eller väst.

För många av oss kändes hindren stora. Semesterledigheter, familjeangelägenheter, båtbyte m.m. Lyckligtvis var viljan starkare och utmaningen lockande. När ledighetsplanerna var spikade sattes det igång med planering av seglingsrutt bland besättningarna. Mars kom med oväntad sol och sommarvärme så förberedelserna var enbart nöje och höjde förväntningarna inför seglingssäsongen. Båtarna kom i sjön under sen vår och försommar medan alla väntade på det fina

vädret. Några besättningar hann testa sin utrustning på väg till sommarhamn vid havet. Andra höll utkik efter ny båt. En båt med lyckligt lottad besättning gick ut till kusten redan i början av juni. Vi som var kvar i Vättern fick bråda dagar innan avsegling men triggades av utmaningen att nå målet.

Sista fredagen i juni avgick vi från Huskvarna. Vitte nästa! Det hann bli sen eftermiddag innan vi kom iväg men vi hade bestämt att komma så nära Motala som

möjligt. Hästholmen eller Vadstena. Dåligt med vind och duggregn men glada i hågen för det kunde ju bara bli bättre. Efter många timmars motorgång och tilltagande regn beslöt vi tillsammans med våra gästar att Hästholmen fick bli natthamn.

Tidig morgon lämnade vi gästhamnen och motoriserade vidare. Väl i kanalen fick vi vänta vid flera slussar så vi hann inte Berg som önskat. Trevligt småprat med andra insjöseglare gjorde stoppen till mest nöje. Övrig trafik i kanalen var gles så vi tog oss framåt i hyfsad takt.

Följande morgon slussade vi vidare i växlande väder. Störtskuren kom som väl var sent på kvällen då vi låg förtöjda öster om järnvägsbron i Norsholm.

Bunkring av diesel avverkades i Motala men förnödenheter var vi nödgade att införskaffa i Söderköping då vi planerade att ta oss till Västervik efter natt i Stegeborg. Söderköping bjöd på behagligt solsken som plåster på såren när ICA butikens hylor inte hunnit fyllas och vi tvingades till den ena kompromissen efter den andra när vi försökte handla efter skriven lista. Måndagar är inte bästa dagen för inköp. Efter kvällens middag i Stegeborg träffade vi trevliga JSS seglare och ägnade kvällen åt mysig gemenskap med många glada skratt åt gamla och nya upplevelser.

Följande dag var vi äntligen ute vid havet

och den behagliga känslan av oändlighet infann sig snart.

Vi tänkte visa våra Västkust gästar en annan fin skärgård så det blev inomskärs söderut. Seglen hissades i lätta vindar medan solen tittade fram mellan molnen tyvärr aldrig så länge att vi fick upp värmen. Lite imponerade av vår fina skärgård blev de allt, våra gästar.

Kändes som "Lång dags färd mot natt" men vi nådde Idö hamn medan solen ännu hade guldkant på kvällen.

Det skrapade när vi skulle lägga till så Kapten fick bada (med våtdräkt) för att utesluta fel på rodet. Sannolikt att felet bestod av lösa kuddar i motorfästet efter motorgång i många timmar när vinden inte räckte till. Lätt åtgärdat, några drag med verktyg så var det klart.

Nästa stopp blev Kalmar efter många sega timmar i sundet. Svalt sommarregn kom lagom som musik till middagen under sittbrunnens kapell.

Följande morgon gav vi oss iväg i grått dis som senare blev dimma innan vi nådde Utklippan. Dagens segling blev lugn och slutade i motorgång sista timmen. Promenad i duggregn innan kojdays.

Planerad avgång kl 06 gick om intet, det var helt ogenomtränglig tjocka. Timmar senare såg vi inloppet och vågade oss ut med alla fyra ombord som utkik. Dimman

lättade under dagen och det blev en härlig segling i solsken om än lite svalt.

T elefonsamtal med Selorne gav glädjande besked, de inväntade oss i Simrishamn så vi skulle få sällskap över Östersjön. Vår radar visade no data så vi kände oss lite svikna av tekniken. När vi närmade oss Simrishamn kom dimman tillbaka. Vi såg bara en mörk kontur framför oss. Sakta efter Plottern lyckades vi ta oss in i en överfull hamn. Gott att klappa till kaj eller rättare sagt en stabil motorbåt.

Följande morgon mönstrade våra gästar av och vi beslöt i samråd med Selornes besättning att gå vidare till Ystad när dimman lättat.

Promenad med middag i Ystad och förberedelser inför överfarten blev tidig kväll och planerad avsegling klockan sex på morgonen. Morgonen kom och med den dimman. Tjockt och helt tätt i hamnen knappt att båtarna vid motsatt kaj syntes. Avgången blev uppskjuten till klockan åtta. Vi kom iväg strax efter åtta och kunde skönja solljus framför oss. Några timmar senare var det klart och soligt men ingen vind. Så närmade vi oss separationszonen samtidigt som vi insåg att det skulle bli mer dimma. Båda båtarna fick snabbt upp radarvarnare som ännu inte varit uppackade.

Det dröjde inte länge förrän vi var helt omslutna av den fuktiga dimman. Selorne syn-

tes inte och vi anropade över VHF. Vi beslöt att hålla oss nära varandra. Större chans att vi blir sedda av annan trafik. Kapten hämtade mässingshornet och blåste för glatta livet så Selorne kunde lokalisera oss. I sakta motorgång gick vi föröver med sinnena på helpänn. Vi visste att det måste finnas en hel del båtar vars gång vi korsar.

Plötsligt hörs en signal från babord akter om oss. Mässingshornet fram igen för svarssignal. Vi hoppades att de hade utkik på bryggvingen. Nästa signal kom tvärs babord. Vi svarade och höll nästan andan för vi såg ingenting genom tjockan. Det lät nära. Så ännu en signal föröver från babordssidan. De var där framför oss men hur nära. Vi saktade in lite mer. Ännu en signal rakt framifrån denna gång. Måste betyda att de passerar framför oss. Nästa signal kom från styrbord. Kapten svarade igen. Vi suckade av lättnad och förmodade att de haft koll på oss hela tiden. Det enda vi såg av fartyget var dess tvärsgående spår i vattnet. Det var ingen liten båt som passerade. Nästa investering blir en AIS och service av radarn beslöt vi enigt.

Något senare lättade dimman och vi började

/// Kapten hämtade mässingshornet och blåste för glatta livet så Selorne kunde lokalisera oss.

I sakta motorgång gick vi föröver med sinnena på helpänn.

skönja konturen av nord Tyskland. Selorne fick prova sina nya segel och motorsegelade elegant förbi.

De två båtar som kommit västerifrån var redan där och letade plats åt oss.

Vi kom snart till den snitslade banan in mot Vitte. Kändes så då kanalen var muddrad till 7 m bredd och sjömärkena kom tätt. Fåglarna satt på låga stenar och vi kunde se grund botten bredvid oss.

Väl framme fick vi anvisat plats som våra vänner övertygat hamnkaptan att hålla.

Grillning blev det på kvällen trots en dag före utsatt tid. Dessutom hann alla äta och plocka undan innan åskregnet började. Regn och muller höll på i flera timmar men det gjorde inget när vi satt i en av båtarna och myste. Lite blött bara innan man kom hem.

Vi planerade bad och cykeltur följande dag. När alla fått ihop sina cyklar och några hyrt

i byn gav vi oss av. Utmed strandpromenaden fick det bli men vi kom inte långt förrän regnet hann ikapp. Det blev visit på lokal pub istället. Synd vi missade den fina naturen och badet. Telefonkontakt med de två båtar som var kvar i Sverige gav besked att de väntar en dag med överfart.

Vi gick tidigt dagen efter till Stralsund och in i hamn precis före bron som förbinder Rygen med fastlandet. Stralsund är en gammal Hansastad med många fina byggnader och kullerstengator bevarade blandat med nyare byggnader. Vädret var också till vår fördel. Det beslöts om gemensam stadsvandring. Vi strosade omkring länge i det behagliga vädret.

Resterande båtar hade gått från Sverige och väntades in på eftermiddagen. Hamnen var till stor del bokad av Dansk eskader så vi försökte hålla utkik efter lediga platser. Våra seglarvänner anlände i god vind och solsken. De lyckades hitta platser trots att hamnen fyllts på under dagen. Kvällen firades med god mat och dryck i typisk tysk restaurang. Alla på plats. Följande dag planerades för shopping. Kärra hyrdes och ingen räknade med regn i solskenet. Skönt

att sträcka på benen ordentligt. Vi gick och vi gick. Efter avslutade inköp var det bara återgång till hamnen. Naturligtvis kom en kraftig regnskur och gjorde det nödvändigt att ta skydd utanför Shoppingcentrat. Regn-skurar går över som väl är.

Morgonen efter gick två båtar tidigt till första broöppningen. Detta för att nå Lauterbach på Rygen innan eskadern anlände. Övriga båtar ville ha en dag till i Stralsund. Eskaderbåtarna hade också varit uppe med tuppen så vi trängdes med dem genom öppningen. Senare visade det sig att de girade styrbord när vi hade kurs mot Lauterbach. Framme i hamnen blev vi lovade platser till kl tolv nästa dag eftersom man då väntade in eskadern.

På eftermiddagen tog vi en fin tur med tåg som drogs av ånglok. Det rök när de fyrade men vi såg ju ett annat lok i andra änden. Tåget gick till Putbus ”den vita staden”. En fin stad med bara vita hus i centrum och många färgglada rosor runt byggnaderna

bra reklam

fullservicebyrå inom reklam.

Våra kunder säljer:

Grillar, varmvattenberedare, spisar, husbilar, kylskåp, elektronik, kaffebyggare, förtält, septiktankar, husvagnar, vakuumtoaletter, utbildningar, verkstadsutrustning, omvandlare, skogsförädlingsmaskiner, backkameror, vinlagrings-skåp, värmeelement och megastora ångpannor.

Vi hjälper till med:

Kataloger med tillbehör för lastbilar, båt- och campingfolk, broschyrer, prislister, platsannonser som får flest svar, säljblad till handeln, grafiska profiler, inbjudningar till events, skapar hemsidor, ställ i butiken, annonser till facktidskrifter, banners, vepor och ett antal intressanta böcker.

Mässplanering och byggnation av montrar + mycket annat som stärker ditt varumärke och ökar lönsamheten.

Vad kan vi hjälpa dig med?

Bra reklam AB

Skeppsbrogatan 6, 553 02 Jönköping
Telefon: 036-12 16 36
reklam@brainfo.nu · www.bra-reklam.se

Sedan 1995 har vi medverkat vid mässplanering, monterdesign och byggnation. Vi bygger med eget montersystem, ZERO, i hela Skandinavien.

Nordea Bank AB (publ)

Är du nöjd med din bank?

Funderar du på att byta bank så kontakta oss! Vi berättar gärna vad Nordea kan erbjuda just dig. Kanske är det betydligt mer än din nuvarande bank?

Gör det möjligt

Klostergatan 56, Jönköping
Kungsgatan 23, Huskvarna
Postgatan 2, Bankeryd
Östra Storgatan 3, Jönköping
0771-22 44 88
nordea.se

Nordea

som kontrast. Fika i stadsparken med strål-
lande sol.

På hemväg träffade vi på våra båtvänner
som anlant till Rygen och ville hinna se lite
av ön. De var på väg till Binz för att titta på
Nazi topparnas sommar parad. Våra tåg
möttes vid stationen. Snabbt beslut om grill-
kväll innan vi skiljdes åt. Innan de kommit
tillbaka hade det börjat regna. Vi trodde
länge att det skulle upphöra men det varade
långt in på natten. Kvällen avslutades trevligt
ändå i en av båtarna.

Följande dag var ganska dyster, mest regn
och lite vind. Vi gav oss iväg mot Sassnitz.
Där låg vi på rad vid kajen Bagatelle, Sha-
mou, Selorne, Selma, Matilda och Hakuna
Matata. Regnet strilade på kvällen och vi
tog sikte på närmsta matställe. Trevlig kväll
trots allt. Skepparmöte skulle bli klockan
sju nästa morgon.

Alla båtarna gick ut ungefär samtidigt. Två
båtar mot Danmark, en till Ystad och de
återstående tre valde Simrishamn. Härlig
segling i god vind. Vi kom som vanligt sist
in.

Trevlig samvaro på kvällen och planer för
dagen efter. Kiviks marknad, kul mellan
skurarna. Kvällens middag intogs på Mari-
tim, deras spätta är ju vida kända.

Vi följdes åt över Hanöbukten där vi råkade

ut för vindby på 21m/s. Hakuna Matata seg-
lade en kort stund i 10,2 knop! Därtill grov
sjö. Grillkväll blev det på Hasslö i Karlskro-
na skärgård.

Tänkt som sista kvällen med gänget men
vad hände. Jo vid inseglingen till Kalmar
höll vi på att bli omseglade. Lyckades und-
vika detta. Vi kommenterade detta när vi
lagt till och trodde knappt våra ögon när
Selorne låg en bit bort och visst var det de

som försökte gå om vid inloppet. Klart vi
träffades på kvällen.

Sista delen av semestern blev det högt tem-
po hem för vår del. Nöjda och glada "det
gick" så vad gjorde det att det regnade stөр-
re delen av kanalen och Vättern hade vind
mellan 13-15 m/s emot.

En härlig semester trots att vi inte hade tur
med vädret.

Besättningen på Hakuna Matata

Reservdelar till din båtmotor!

Välkommen till våra butiker i Jönköping

15% på marina tillbehör
& reservdelar.
mot uppvisning av JSS medlemskort.

Vi har tillgång till över 50.000 artiklar

G:A Flygfältet
Bangårdsgatan 7
Tel: 036-166920

Ekhagen
Hästhovsvägen 6
Tel: 036-2991014

Mekonomen

Gäller endast hos Mekonomens butiker i Jönköping.

036-36 65 68 www.ksmarinmotor.se
marin • mc/atv • skog/trädgård • elverk/elbilar

NU ÖPPNAR VI DEN KOMPLETTA SERVICEVERKSTADEN FÖR

ÖPPETTIDER
mån-ons 07.00 - 18.00
torsdag 07.00 - 19.00
fredag 07.00 - 16.00

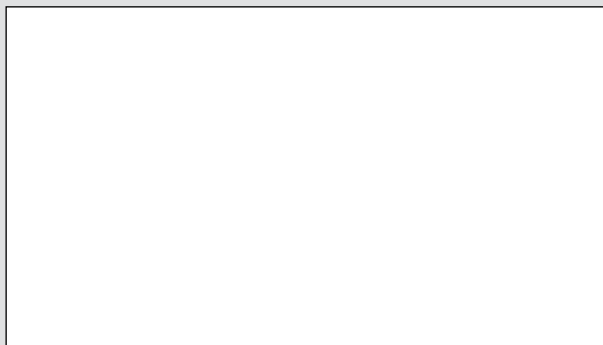
KS Marin & Motor
Sjöhulsvägen 13
562 41 Taberg

Telenr: 036-36 65 68
Björn: 0721- 57 47 90
Arne: 0732-01 49 48

B Förenings-
brev

JSS · Jönköpings Segelsällskap
Box 142
561 22 Huskvarna

Medlemskort

TA MED MEDLEMSKORTET NÄR DU SKALL HANDLA HOS
KLUBBNYTTS ANNONSÖRER.

För att få rabatt måste du visa att du är medlem i Jönköpings Segelsällskap.

*Redaktionen önskar
en riktig God Jul och ett
Gott Nytt År.*

Har du flyttat?

Glöm inte skicka ett flyttkort till:
Jönköpings Segelsällskap, Box 142, 561 22 Huskvarna